

Mustafa Stitou
Koeiensuite
Gedichten

Deze uitgave
is het literaire hoogte-
punt van Melkkleuren, een
frisse blik op Nederland.
www.melkkleuren.nl

Melkkleuren is een initia-
tief van Aziz Bekkaoui in
samenwerking met de Stich-
ting Henry Hudson 500.
De Stichting Henry Hudson
500 organiseert projecten,
voorstellingen, campagnes en
evenementen in het kader van de
kernwaarden van de Nederlandse
Republiek, Nieuw Amsterdam en New
York: vrijheid, handelsgeest en diversiteit.
www.henryhudson500.com

Melkkleuren is mede mogelijk gemaakt door
Provincie Utrecht, Nederland Bloeit, LTO Noord,
LLTB, ZLTO, Kosmopolis Rotterdam, Blaak 10 Gallery
& Store, Codarts Rotterdam, Theater Zuidplein, Willem
de Kooning Academie.

Wij bedanken verder Patrick Poelmann en Bram den Braber.

Colofon

Naar een idee van Aziz Bekkaoui en Gert Tetteroo

Vormgeving: Rens Dekker

Drukwerk: nr58 / total communication

© 2011 Stichting Henry Hudson 500 voor de gezamenlijke uitgave

© 2011 Mustafa Stitou voor 'Koeiensuite, *Gedichten*'

De Dichter

Dichter Mustafa Stitou werd met zijn debuut bundel 'Mijn vormen' (1994) genomineerd voor de C. Buddingh'-prijs. In 1998 verschijnt 'Mijn Gedichten', waarna zijn derde bundel 'Varkensroze Ansichten' (2003) de prestigieuze VSB Poëzieprijs wint. Hij was stadsdichter van Amsterdam in 2009.

Inhoud

<i>Waar denk je aan Doortje...</i>	9
<i>Hersens van niks?...</i>	11
Van stier tot stier	12
Lente	17
<i>Psst...</i>	19
Als mensen de dingen goed managen	20
1 Ze dragen namen als Christa en Fransje, Henk en Isabel	
2 Doffe ogen, glimmende ogen	
3 Goed managen	
En slangeneieren voor mijn verjaardag	27
Soms ontsnapt ons	28
Uit de oude wereld	33
Kennis	35
Uit <i>Alle reacties</i>	37
Speeleiland	39
<i>De avond voor de race zingt hij...</i>	41
Moedertje van Nederland	42

Waar denk je aan Doortje
Wanneer je de robot betreedt,
Zijn laserstraal je uier aftast –

Ontsnappen aan de stal
En dit systeem? Door uitgestrekte
Grasvlakten draven Doortje?

Zwemmend rivieren oversteken?
Onder de sterrenhemelen slapen
En 's winters een mantel dragen

Van sneeuw? In rotssteen misschien,
Doortje 3017, vereeuwigd worden
Met zware, sierlijk voorwaarts

Gerichte hoorns door een
Verwonderde hand uit
Het Paleolithicum? Doortje?

*Hersens van niks? Zielenleven? Wat 't
labiele slachtkalfje betreft
met oorlabel 8014*

*kan ik daar het volgende
over opmerken, zoemt
ergens een stalvlieg:*

hij is, droomt hij steeds, een grotvis,

*vertelde stiertje met levensnummer
8015 mij, laat hem met rust, neem
mijn bloed maar – een duimgroot*

grotvisje, roerloos hangend

*in het water, witzwart gevlekt en
zonder ogen, zoemt ergens een stalvlieg
tegen niemand in het bijzonder.*

Van stier tot stier

1

Bespot mij niet o Heer.
Groots speelde u het spel,

boog majestueus maar tam
voor haar voetjes neer,

met onweerstaanbare halskwabben
en kleine hoorns van goud,

steeds minder bevreesd
strelde ze je, malse

koningsdochter, voerde je bloemen,
omkranste je makke kop,

en toen ze je beklom
stond je op holde

de zee in en zwom –
met elegant afgrijzen trok ze

haar voetjes op, *de wind*
schrijft Ovidius

speelde met haar kleren –
holde de zee in en zwom

naar Kreta daar besnuffelde je
haar koninklijke kling,

loeiend van genot
dekte je Europa.

2

Bespot mij niet o Heer nu
de rollen zijn omgedraaid,

mensen de dieren
bestieren, mijn kosmos is

dit station. Gesel mij niet
met uw hoongelach wanneer ik

het verrijdbare, zwartbonte
fantom bespring op bevel

mijn stijve in de kunstschede
schuif – groot genoeg voor

ontgoocheling zijn mijn hersens,
droefgeestig kom ik klaar,

mijn lust probeert te
leven met deze list.

3

Bespot mij niet o Heer gesel mij
niet langer met uw hoongelach,

ik heb mijn trots: felbegeerd
zijn mijn eigenschappen,

over heel het ondermaanse stroomt uit
mijn zaad, met duizenden

zijn mijn gedoemde nakomelingen
van hoogstaande kwaliteit nu

stervelingen de dieren bestieren
en u en de uwen o Heer

de goden zijn geruimd.

Lente

O plumpe jongedame met quasi-
dromerige ogen en pronte uier,
toen u in de ban van de zon zojuist
de vreemdste sprongen maakte,

zo ontroerend door het dolle heen,
vertrapte u per ongeluk een
tureluurtje – snavel aan gruzelementen,
ingewanden op verenkleed,

't vogeltje heeft 't niet overleefd.
Maar 't u wel, in een split second,
vergeven, 't is dat u 't weet.
Zoals u ook mij vergeeft, dame,

dat ik op u neerstrijk nu
om een klein kwartiertje van
uw bloed te drinken. Of zoals ikzelf vergeef,
de schuw flirtende boerendochter

die net naar me uithaalde ineens
terwijl ik aan het zonnen was, half
meeluisterend vanaf mijn lievelingspaal
naar de hakkelende boerenzoon

die haar probeerde te vragen samen
langs 't water een wandeling te maken
maar steeds onherroepelijker in zijn
schaamte steken bleef.

Psst, Nigersaurus, ineens van de aardbodem weggevaagde, negen meter lange koeachtige, in de vorm van een stofzuigermond je muil met over de volle breedte honderden heel kleine, heel scherpe tanden, er hangt een nieuw wereldeinde in de lucht als je 't mij vraagt, de tekenen liegen er niet om: neem Regina, vijftien jaar, boerendochter uit het Duitse plaatsje Laufen die (omdat ze er van haar ouders geen kreeg) zelf besloot een paard te maken, door training, uit een pasgeboren kalf – stap voor stap heeft ze 't leren springen. Als je op kon kijken kwetsbare (de zwakke botten in je nek verraden daartoe was je niet in staat), als je op kon kijken aan de grond genagelde, zou je het numineuze tafereeltje met ons kunnen aanschouwen: een mollig blond meisje met hoge zwarte laarzen aan, in een geruite rijbroek gekleed, dressuurzweep in de hand, futuristische fietshelm op het hoofd, in de lente van tweeduizend elf, in een weiland, op de roodbonte rug van Luna gezeten, springend over hindernissen gemaakt van kratten bier en boomstammen, als een eigentijdse ruiter Dood op zijn vaalgele paard uit de Openbaring van Johannes, een mysterieus soort naar binnen buiteland glimlachje van zelfgenoegzaamheid op haar blakende gezicht. Het zou mij niks verbazen als een dezer dagen een kosmische trompetstoot weerklinkt en het sterren regenen zal op aarde Nigersaurus, raadselachtige koeachtige, ruim honderd miljoen jaar geleden varens grazend in de wouden van wat nu Nigeria heet, te midden van krokodillen groot als rondvaartboten, niks zou het me verbazen.

Als mensen de dingen goed managen

1 *Ze dragen namen als Christa en Fransje, Henk en Isabel*

Het is wel een mooi gezicht hè?

Het is wel een mooi gezicht.

*Was u op vakantie in Egypte dacht u
dat wil ik in Nederland ook?*

Ik had onderzoeken gelezen daaruit bleek
hoe goed de melk is voor mensen

met suikerziekte en koemelkallergie.

En is dat zo? Volgens Wageningen wel.

Volgens Wageningen wel – en toen?

Heb ik er een paar gekocht. Op de Canarische eilanden.

Canarische eilanden? Van buiten Europa

kun je ze niet importeren. Je kunt niet met een mooie vrouw

naar Turkije – En die mooie vrouw inruilen?

nee dat wordt 'm niet. Inmiddels –

Heeft u er een heleboel. En die bent u gaan melken?

Die ben ik gaan melken. We kijken ook

of we er kaas van kunnen maken harde kaas,

er is wel kaas van op de wereld

maar die is meer kwarkachtig.

Een wereldprimeur dus?

Een wereldprimeur.

(Hoor ik op de radio.)

Hee hee hoo jongens kom maar
kom eens hier haallo

kom eens hier kom maar
hee – *Die luisteren goed!*

Ja die luisteren goed hè?
Simpel ze binnenhalen voor het melken.

Ik hoef nooit de wei in te lopen nee.
(Pompende, zuigende

melkmachinegeluiden.)
Tijdens het melken eerst het kalf erbij

anders komt de melkgift niet op gang?
Anders komt de gift niet op gang nee.

Maar dit zijn geen opbrengsten van vijftieng liter per beest hè zoals bij koeien?

En ze staan op zand zie ik! Want dat zijn ze gewend?
Ze staan en liggen hierbinnen op zand, liggen

nogal veel, net als – *Een hond? Maar het blijft een woestijndier,
geeft het melk genoeg met dit druilerige weer?*

Regent het moeten ze naar binnen kunnen.
Verder hebben ze zich aardig aangepast

aan het Brabantse klimaat?
Ze zeggen nog net geen houdoe

maar verder aardig aangepast
aan het Brabantse klimaat ja.

2 *Doffe ogen, glimmende ogen*

In de winter stro opstrooien bij
de koeien in de potstal. 's Zomers

distels uittrekken uit het weiland.
Op onze biologische boerderij

zijn wij blij met de extra hulp.
Twee dagen per week werken

daarom mensen met ons mee
uit een psychiatrische instelling.

Het ritme van de seizoenen geeft rust
en koeien hebben geen vooroordelen.

Dat geeft onze cliënten zelfvertrouwen.
(Lees ik op het karnemelkpak.)

Ze komen met doffe ogen binnen
en gaan met glimmende ogen weg.

3 *Goed managen*

Als we zouden kunnen laten
zien wat we zien om ons heen:

een soort van ultramoderne
boerderijen zoals je zeg maar

in Nederland ook zou kunnen zien.
En als je over het muurtje kijkt

zo'n twintig meter achter ons
zie je het traditionele boeren,

een herder met een stuk of wat koeien
die door een vergeeld landschap loopt.

Je hebt hier een soort van oase dus
van ultramoderne veehouderij

midden in het dorre land. Maar
vergis je niet: een land met énorm

veel potentie, énorm
veerkrachtige mensen. Met boeren kun je hier

absoluut goed geld verdienen. En al die militanten
en moslimterroristen die hier zitten – we kunnen niet ontkennen

dat dit niet het gezelligste
land is ter wereld maar ik zeg altijd:

99,9 % van de mensen
zijn net als jij en ik,

willen een betere toekomst voor hun kinderen
en that's all. Iedere Nederlandse boer

kan hier zitten met
zijn koeien als ie wil.

(Hoor ik op de radio.)
Als mensen de dingen goed managen

is alles mogelijk.
Ook in Pakistan.

En slangeneieren voor mijn verjaardag

Geen alledaagse kist voor mij
of sierlijke urn,
uitvaartondernemers der Lage Landen,
noch wil ik duurzaam opgelost
een zakje trendy
wit poeder worden. Laat staan
het vergezochte zeemansgraf,
studenten aan mijn hart. Er is geen weg terug voor mij,
uitvaartondernemers,
naar het ritueel
waarmee ik ben grootgebracht,
ik weet het waag
daarom vertwijfeld
blijmoedig de sprong en zeg jullie
laat er tover zijn als ik heenga tover
van de animistische
soort, ondernemers,
doe met mij zoals sommigen doen
in het noorden van Kameroen,
wikkel mij
in foetushouding,
knieën tegen de borst, armen eromheen
geslagen, in katoenen doeken,
hul mij in de huid
van een stier of os waar de
kop nog aan bungelt
en laat mij neer, met een touw
dat de navelstreng
symboliseert
in het graf, uitvaartondernemers
der Lage landen,
knip het door. O
als rund vermomd
het dodenrijk betreden!

Soms ontsnapt ons

I
Een koe loopt de pastoor van zijn Gazelle.
Ramt een politieauto. En nog een.
Moet de snelweg worden afgesloten?

De snelweg moet worden afgesloten.
Een dag voor de slacht vlucht een koe
de omliggende bossen in.

Omdat ze een gevaar is voor
passanten mag ze dood. Waarom
krijgt geen sluipschutter

haar in het vizier? Te snel!
Te slim! Sensationeel! Het nieuws
verspreidt zich, het volk wil

dat ze wordt gespaard. Dierenactivisten
vissen naar haar met haar kalf als
lokaas vergeefs. Een krant looft een beloning uit:

10.000 euro voor wie haar vindt.
Wie zullen zegevieren? De jagers
of activisten? Goed of kwaad?

Ondertussen maakt Ernst
zijn opwachting, aantrekkelijke
Ernst met fonkelende neusring.

2

Een koe steekt de N279 over
loopt een tuin in neemt
een duik in het zwembad.

3

Afstormend op Sadie,
zijn blindengeleidehond,
loopt een koe de blinde

4

In een overhoop gehaalde
woonkamer in Arkansas
staart een koe, rustend op een kleed,
onder een langzaam heen en
weer schommelende, glinsterende kroonluchter,
onverstoorbaar de verbijsterde
vrouw des huizes aan die zojuist
is teruggekeerd van boodschappen
doen in de stad.

5

Een koe loopt sloot in sloot uit,
vlijt zich neer in de vroege ochtend
op de rails tussen Dordrecht en Breda.

6

Op een zomeravond
komt een koe in een woonwijk
terecht. Trekt veel bekijks

wanneer ze door een agent
wordt doodgeschoten, doodbloedt
in het voortuintje van een rijtjeshuis.

7

Soms ontsnapt ons een koe,
we zien haar aarzelen,
draven, Helena,

over een parkeerterrein
en dwars door de camping,
de velden, langs de snelweg

die moet worden afgezet.
Drie uur duurt de achtervolging.
Wanneer we haar (Happy end!)

gevangen hebben geven we haar
een nieuwe naam. Woeste Helena
heet ze voortaan.

8

Soms ontsnapt ons
een koe maakt bij ons los
ontzag, deernis

en lacherigheid.
Afgroondiepe
lacherigheid.

Uit de oude wereld

Kersenvlekken een halve dag
Weken in melk. Lakschoenen
Met melk opwrijven af en toe.

Vergulde schilderijlijsten
Schoonmaken met een in
Melk gedrenkte spons. Bladeren

Van groene kamerplanten glanzen weer
Als u ze afneemt met water en melk.
Maar mors niks! Elfen drinken het graag,

Sarren iedereen in huizen waar ze
Gemorste melk aantreffen. Ja,
Steekt een koe haar staart rechtop

In de lucht, komt er regen! Loeit
Een koe u driemaal in het
Gezicht, is dat een teken

Des doods. Knickers in een melkpannetje!
Beginnen de knickers krijgertje te spelen
Weet u de melk kookt.

Kennis

Feit: in dromen van kinderen komen vaker dieren voor dan in dromen van

volwassenen: hoe ouder men wordt, hoe minder vaak men van dieren droomt.

In minder dan 1% van onze dromen komen doden voor. Eveneens

een feit. Ergo: afgelopen nacht had ik feitelijk een uitzonderlijke droom.

Een jonggestorven jeugdvriend molk een Lakenvelder.

Toen de emmer vol was vulde hij een beker de gifgroene

mok uit mijn kindertijd! en gaf mij deze. De melk was

zwart maar toch nam ik het aan, het geschenk – mij schoot te binnen

wat de dromenencyclopedie hierover te melden heeft, namelijk

(maar dit is speculatie, niet op feiten gebaseerd): voor wie melk krijgt aangereikt in een

droom is de tijd aangebroken zijn of haar kennis te vergroten. En daar, leek mij,

kan toch niets mis mee zijn? De gedroomde zwarte melk smaakte overigens

als gewone volle melk uit de supermarkt.

Uit *Alle reacties*

Is ie echt? Hij heeft geen hoofd
En staat daar maar. Heb je
Gezien dat zijn hersens

Nog aan 'm vastzitten?
Het lijkt wel of ie niet weet
Dat ie iets mist.

Laat de hoofdloze koe opdraven
In de plaatselijke McDonald's en
Kleine kinderen schrik aanjagen

Met een bord waarop
Eet mij! staat. Aangereden
Door een trein denk ik.

Vraag me af hoe lang het
Duurde voor ie
Kapseisde.

Speeleiland

Laat je niks wijsmaken
bel de dierenambulance. Kinderen

steken hun middelvinger naar mij op.
Boze woorden roepen ze omdat ik

buurtbewoonster zijnde aangifte deed.
Speeleiland Paradijsje, daar gooien

basisschoolkinderen kikkers over,
brengen nesten van watervogels tot zinken,

bekogelen zwanen met stenen. Zwanen!
Terwijl de aardbol rust nota bene

tussen de hoorns van een stier.
Maar denk maar niet dat de politie komt kijken,

die willen bewijzen, kapotte eieren. O wee
als de stier straks uit wraak nee

schudt met zijn hoofd nee
dit gaat zo niet langer schudt.

Zijn we verloren. Jij de politie de dieren en ik
en die kinderen – verloren.

Je wilt niet weten hoe dat voelt.
Huilend verdrinken.

De avond voor de race zingt hij
zijn stier in slaap die hij gewassen heeft,
gemasseerd en geborsteld.

Er zijn herders die het rund
dat ze slachten zullen hun verlangens
zingen in de hoop dat het

de bede door zal geven
aan de god en de geesten.
Tegen de ploegende ossen,

de machtige, zachtaardige ossen
zong het kind van de ploeger
eene zachte en eenvoudige melodie,

waarvan de toonen langzamerhand klimmen.

(G. Hengeveld, Het rundvee, 1865.)

Een pasbesneden herder krijgt

een os cadeau die hij uitdost
en waarvoor hij liederen componeert
die hij voor hem zingt terwijl hij

met hem langs hutten paradeert.

De melker op het passagiersschip,
nog geen eeuwigheid geleden,

de zee is kalm passagiers dansen in de balzaal,
melkt zingend de meegenomen koeien
die de reizigers van melk voorzien.

De vader van mevrouw Modder
die, vertelde ze me, de Blaarkoppen prachtig
naar zich toe zong, de stal in.

Moedertje van Nederland

Knokig moedertje van Nederland hoog op de poten
met magische uier knalgeel oormerk met streepjescode
de talloze zoontjes voor de mester bestemd soortgenoten

trekken bepakt door het hooggebergte van de Himalaya
ploegen rijstvelden slepen praalwagens door de modder
geven koebelconcerten rijden een god door een veld

worstelen racen bokken dorsen trekken
met zachte stem bezongen gejukt de eg
of de lijkwagen door de Vendée (zoals jouw voorouders de slee

met de mummie) begrazen alpenweiden savannen
peuzelen liervormig gehoornd de nageboorte op
zwemmen Amazone over of Niger drijven

geblinddoekt het schepwiel aan slepen met
amuletten behangen netten vol vis uit de oceaan
maar vergis je niet o moedertje van Nederland

geen rund op aarde sterft een natuurlijke dood
en een melkkoe behoort de melkmachine toe
tot de slacht erop volgt moedertje nietwaar?

Ons rest van rundaara een zweem van
logge ongrijpbaarheid efficiency vreet
het mysterie ons oerbos eigenhandig aangelegd

blijft binnen de perken oerkoeromantiek is passé
ja heel de natuur aan het neustouw voor jou
moedertje vaagde op hol geslagen fokkunst

de valen weg de blauwen gespikkelden
en getijgerden en verdwijnende is nu ook
de muziek van scheurend gras steeds leger

onder de hemel onze grazige weiden
want moedertje 'de robot vraagt om een
korte loopafstand' en de robot

kunnen wij niets weigeren o moedertje
van Nederland daarom vergeef
stilzwijgend economisch wonder vergeef ons

gekerkerd in de hightech melkstal
dat we nu ook roven licht
het licht uit jouw ogen.

